

gjeringen ifjor, da Tillægsbevillingsforslaget for 1880—81 var under Behandling, ikke reiste nogen afgjørende Indvending mod den Maade, hvorpaa Thinget tog denne Sag paa Tillægsbevillingslovsforslaget, idet man fjernede hele Spørgsmaalet derfra, ledet dertil af den Betragtning, at Striden derom burde føres paa een Lov, og at det var urigtigt at sætte flere Love paa Spil af den Grund. Det vil selvfølgelig ikke følge af Enighed om Lønningstillæg paa Finantsloven for Finantsaaret 1881—82, at man ogsaa bevilger det Samme for Finantsaaret 1880—81, det vil ikke umiddelbart følge deraf — om det end vil have Indflydelse derpaa —, og det maa dog vel erkendes, at det maatte forekomme Thinget temmelig naturligt, om Regjeringen ved Behandlingen af nærværende Tillægsbevillingsforslag ikke reiste nogen særlig Indvending mod, at man fjernede Spørgsmaalet fra dette Lovforslag. Nu har Regjeringen istedet derfor herpaa ikke blot foreslaaet Lønningstillæg for 1881—82, men ogsaa for 1880—81 paa Tillægsbevillingslovsforslaget for 1881—82. Udvalgets Flertal er for sit Vedkommende tilbøjeligt til at gaa den samme Vej, som man gik i forrige Samling med Hensyn til Tillægsbevillingslovsforslaget for 1880—81, og foreslaar at udstemme af nærværende Lovforslag alle de Poster, som angaa Lønningstillæg; men, som det ses af en tilføjet Bemærkning, har man ingenlunde dermed villet modsætte sig et Dyrtidstillæg for 1881—82 af den Betskaffenhed som det, Folkethinget senest vedtog, og i det Hele taget maa det jo forudsættes, at dersom Enighed opnaas om Lønningstillæg i det Hele, vil ogsaa Enighed for den foregaaende Tid uden Bæmskelighed kunne opnaas. Flertallet har af den Grund ikke selv villet stille noget Forslag om Optagelse af Lønningstillæg i den af Folkethinget tidligere vedtagne Skikkelse, men har forbeholdt sig, hvis der fremkommer Forslag derom fra anden Side, da at gaa ind derpaa, og jeg tror, at Flertallet derved i det Hele taget har tilkendegivet sin Beredvillighed til at give et saadant Dyrtidstillæg for 1881—82, dersom man kunde komme overens derom. Naar man ikke taler om Dyrtidstillæg for 1880—81, saa er det en Følge af, at nærværende Lovforslag jo slet ikke omhandler Finantsaaret for 1880—81, og det er uforståeligt paa nærværende Lovforslag at udtale sig videre om dette Spørgsmaal. Dersom det turde ventes, at et Tillægsbevillingsforslag paa det Grundlag, som her er opstillet, vilde kunne gennemføres, saa vil Flertallet være tilbøjeligt til at gaa videre paa enkelte Poster, end man her har gjort, idet man ved den nærværende Opstilling har holdt sig strengt principielt, og ikke medtaget noget som helst Punkt, der falder ind under de to Kategorier, der ere betegnede ved Afdelingerne A og B i Betænkningen. Der er nemlig dels en hel Del personlige Understøttelser, og dels er der for-

skjellige Udgifter af en mere ordinær Betskaffenhed, som mere have Karakteren af ordinære Bevillinger enten hidrørende fra Underingsforslag til Finantslovsforslaget for ifjor, som altsaa af den Grund atter have kunnet blive hjemlede ved den midlertidige Finantslov, eller som det ved senere Lovforslag er erkendt ønskeligt at faae med, som man ikke vil have Noget imod blive optagne, dersom man overhovedet kunde komme overens om en Tillægsbevillingslov paa nærværende Grundlag. Men her ved den Behandling har Udvalgets Flertal som sagt stillet sig principielt, og har søgt at indskrænke Lovforslaget til de Poster, der kunde betragtes som ordinære Tillægsbevillingsforslag, saaledes som et Tillægsbevillingslovsforslag i det Besættelige vilde være kommet til at se ud, dersom der var gaaet en regelmæssig Tillægsbevillingslov for 1880—81 og en regelmæssig Finantslov for 1881—82 forud. — De Poster, som derefter blive tilbage, og som ere opførte under Afdeling D., udgjøre et Beløb af henved 3 Millioner Kroner, og disse har Udvalget behandlet med Hensyn til deres Realitet. Det er kun saa Underingsforslag, som Udvalget eller dets Flertal har stillet til dette Afsnit. Det første Underingsforslag er det, der er stillet til § 3, og som angaar en Betsættelse af Bevillingen til Postlokalerne paa Banegaarden i Horsens. Ved Finantsloven for 1880—81 var man enig om, at dette Anlæg skulde udføres for en Sum af 25,000 Kr. Nu ses det, at denne Sum er bleven overstreden med henved 50 pCt., nemlig med 12,050 Kr. Af disse ere 2,000 Kr. bleven opførte paa en anden Konto, nemlig som Bidrag til Jernbanerne, og derimod er der ikke reist nogen Indvending fra Udvalgets Side; men de 10,050 Kroner foreslaar Udvalget at lade gaa ud, idet man ikke kan billige en saa overordentlig betydelig Overstribelse af Anlægssummen for et Arbejde, om hvilket der var opnaaet Enighed mellem Lovgivningsmagtens Faktorer. — Til § 6, der handler om Udenrigsministeriet, har Udvalgets Flertal stillet et Forslag om, at et Beløb af 2,000 Kr. til Udstyring, Reiser og overordentlige Missioner skal udgaa. Der er nemlig hidtil bevilget 10,000 Kr. hertil, og dette Beløb betragter Flertallet som et fast, konstant Beløb, der ikke bør overstribes, og indenfor hvilket Ministeriet har at holde sig, ialtsald naar der ikke kan ansøges særlige Uarsager, som kunne have foranlediget en Overstribelse; men i saa Fald bør en udtrykelig Angivelse finde Sted, og vil en udtrykelig Bevilling være at søge forinden. — Under Nr. 4 har den høitærede Udenrigsminister stillet et lille Underingsforslag til § 7, som er tiltraadt af hele Udvalget. — Under § 9 har Udvalgets Flertal stillet et Forslag om, at et Beløb af 5,500 Kr., som var begjært til en Kommission angaaende en Undersøgelse af en tidsvarende Omdannelse af Frederiks Hospital og Fødsels- og Pleiestiftelsen skal udgaa. Denne Kommission har den høitærede Minister for Kirke- og Under-